
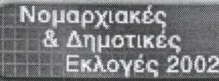

- Ιστορία
- Πρόεδρος
- Ομιλίες
- Όργανα
- Διεθνείς Σχέσεις
- Δελτία Τύπου
- Πολιτικά Κείμενα
- Επικοινωνία
- Links

 Home

 Νομαρχιακές & Δημοτικές Εκλογές 2002

14/12/2000
ΣΗΜΕΙΑ ΟΜΙΛΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΝΔ κ. ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΤΟΥ ΔΗΣΥ ΜΕ ΘΕΜΑ: "ΕΝΤΑΞΙΑΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΗΝ Ε.Ε. ΚΑΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΗ ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ"

Σας ευχαριστώ από τα βάθη της καρδιάς μου για την πρόσκλησή σας. Κάθε επίσκεψή μας στην Κύπρο, στον πολύπαθο αυτό προμαχώνα του Ελληνισμού, είναι ένα προσκύνημα. Γιατί εδώ στο πληγωμένο νησί της Αφροδίτης, στο νησί της Σαλαμίνας και του Αποστόλου Ανδρέα, κτυπά πιο ζωντανά η καρδιά του Ελληνισμού. Γιατί εδώ τα χώματα είναι φρεσκοποτισμένα με το αίμα ηρώων και εθνομαρτύρων. Ο Ισαάκ και ο Σολωμού μας θυμίζουν πόσο ψηλά κρατιέται η πίστη και η λεβεντιά σ' αυτόν τον τόπο. Ανανεώνουμε τη δέσμευσή μας να ανταποκριθούμε με συνέπεια και αποφασιστικότητα, στο εθνικό χρέος. Στο χρέος που έχουμε απέναντι στην Κύπρο.

Φίλες και φίλοι,

Είμαι πολύ ευτυχής που βρίσκομαι σήμερα ανάμεσα στους νέους που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της Κυπριακής κοινωνίας, αλλά και τη βάση του επιστημονικού δυναμικού της. Εσείς, η νέα γενιά της Κύπρου, θα σηκώσετε το βάρος της πορείας του νησιού στο νέο αιώνα και πρώτα απ' όλα, το βάρος για την προσαρμογή στο ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Όπως γνωρίζετε, ολοκληρώθηκε πριν λίγες ημέρες, στη Νίκαια, μία ακόμη Διακυβερνητική Διάσκεψη για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αφορούσε, κυρίως: Τη μελλοντική σύνθεση της Επιτροπής (Commission). Τον επαναπροσδιορισμό του αριθμού των ψήφων των χωρών - μελών στο Συμβούλιο Υπουργών. Την επέκταση της αρχής της ειδικής πλειοψηφίας. Και την ενισχυμένη συνεργασία. Παράλληλα, ωστόσο, συζητείτο και το μέλλον της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Άμυνας. Όπως, επίσης, και ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Πολίτη. Η Διάσκεψη αφορούσε, με μια φράση, τη θεσμική προετοιμασία της Ενωμένης Ευρώπης ενόψει της διεύρυνσής της.

Οι αποφάσεις που λήφθηκαν στη Νίκαια, είναι αναμφίβολα πολυσήμαντες για την πορεία της Ευρώπης. Όμως, το τελικό αποτέλεσμα σίγουρα υπήρξε κατώτερο των προσδοκιών. Κατέδειξε ότι λείπει ακόμη από την πολιτική ηγεσία της Ευρώπης η βούληση και η αποφασιστικότητα που απαιτούνται για την ενίσχυση της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Επεσήμανε μία απροθυμία σε ό,τι αφορά την πολιτική ενοποίηση. Έδειξε πως λείπει το όραμα και περισσεύει η λονιστική

ΦΟΡΜΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ
 Αναζητήστε τις ομιλίες του προέδρου της Νέας Δημοκρατίας στην βουλή, σε περιοδικές και στα όργανα του κόμματος. Το αρχείο που έχετε στη διαθεσή σας ξεκινάει από τον **Απρίλιο του 1997**.

Επιλέξτε ημερομηνία καταχώρησης:

ΜΗΝΑΣ:

ΕΤΟΣ:

Designed and Implemented by
CompuLink Network S.A.

αντίληψη.

Είναι, βέβαια, γεγονός, ότι τα κράτη - μέλη κλήθηκαν να αντιμετωπίσουν θεσμικά ζητήματα πολύ σημαντικά για τα συμφέροντά τους, τα οποία είχαν παραπεμφθεί στη Διάσκεψη αυτή, από τη Σύνοδο Κορυφής του Άμστερνταμ. Για μας, που αντιμετωπίζουμε σημαντικές ιδιαιτερότητες όσον αφορά στα εθνικά μας συμφέροντα, η θεσμική αυτή μεταρρύθμιση είχε ξεχωριστή σημασία. Πολύ περισσότερο, όταν η επίλυση των θεμάτων που τέθηκαν, είχε ως στόχο να προετοιμάσει την Ευρωπαϊκή Ένωση για την υποδοχή και νέων μελών, ανάμεσα στα οποία, στην πρώτη θέση, βρίσκεται η Κύπρος. Και αυτή ακριβώς η προετοιμασία θα μείωνε τα προσκόμματα για την ενταξιακή πορεία της Κύπρου. Ήταν, λοιπόν, ένας σταθμός με ιδιαίτερη σημασία στα εθνικά μας ζητήματα και ειδικότερα το Κυπριακό. Αμεσότερη βέβαια σχέση με τις εθνικές υποθέσεις μας, είχε η Σύνοδος Κορυφής του Ελσίνκι κατά την οποία η ελληνική Κυβέρνηση συμφώνησε να χαρακτηριστεί η Τουρκία ως χώρα υποψήφια προς ένταξη.

Συμφωνούμε, βέβαια, ότι οι αναφορές των συμπερασμάτων του Ελσίνκι, ως προς την Κύπρο, ήταν κατ' αρχήν θετικές. Το επισημάναμε από την πρώτη στιγμή, υπογραμμίζοντας συνάμα τα σημεία, τα οποία θα προσπαθούσε να παρερμηνεύσει η Άγκυρα. Υποχρεούμαστε τώρα να επιδείξουμε απόλυτη προσήλωση και απαρέγκλιτη εμμονή στην ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε., ανεξάρτητα από την επίλυση του πολιτικού προβλήματός της. Παρερμηνείες, υπαναχωρήσεις, συμπληρωματικές διατυπώσεις και "διευκρινίσεις" που απειλούν και αποδυναμώνουν τη ρητή ευρωπαϊκή δέσμευση, δεν αναγνωρίζουμε και δεν δεχόμαστε. Είχαμε, βέβαια, μια σημαντική ευκαιρία ουσιαστικής και αποτελεσματικής πίεσης της Άγκυρας, για την άρση των τετελεσμένων της εισβολής, των μονομερών και αυθαίρετων διεκδικήσεων στο Αιγαίο, των απειλών για χρήση βίας. Δυστυχώς, η Τουρκία δεν έδωσε τίποτε, παρόλο ότι πήρε πολλά.

Προϊόν της απόφασης εκείνης, ήταν το κείμενο της Εταιρικής Σχέσης Ε.Ε. - Τουρκίας, που πρόσφατα συμφωνήθηκε. Και το κείμενο αυτό, μπορούσε και έπρεπε να ήταν καλύτερο. Μπορούσε και έπρεπε, δηλαδή, να είναι σαφέστερο και απόλυτα δεσμευτικό, σε ό,τι αφορά τις υποχρεώσεις της Τουρκίας.

Αντ' αυτού, αποδυναμώνει ακόμα περισσότερο τους ανεπαρκείς όρους του Ελσίνκι. Αντί οι προϋποθέσεις να γίνουν σαφέστερες, τελικά έγιναν διατυπώσεις χαλαρότερες. Αντί να ζητούνται δεσμεύσεις από την Τουρκία για μια ευρωπαϊκή συμπεριφορά απέναντι στους γείτονές της, προσκαλείται να εκθέτει τις απόψεις της στο πλαίσιο ενός "πολιτικού διαλόγου" ισότιμων συνομιλητών.

Αντί η Τουρκία να υποχρεωθεί να αναλάβει συγκεκριμένες δεσμεύσεις για την επίλυση του Κυπριακού, και τον τερματισμό των αυθαίρετων διεκδικήσεών της στο Αιγαίο, αφήνεται να πλάθει αυθαίρετες ερμηνείες των συμπερασμάτων του Ελσίνκι.

Έτσι, όμως, δημιουργούνται μεγαλύτερες δυνατότητες για την Τουρκία, ενώ ο πήχης των υποχρεώσεών της κατεβαίνει χαμηλότερα: Η Τουρκία αρχίζει, πλέον, να λαμβάνει χρηματοδοτήσεις, να συμμετέχει σε κοινοτικά προγράμματα και υπηρεσίες, να διαλέγεται πολιτικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση, ως ίση προς ίση και να συνδιαμορφώνει με τους "15" τις

αποφάσεις που την ενδιαφέρουν.

Εισέρχεται, με επιτήδειο τρόπο, ως σχεδόν ισότιμο μέλος, όχι μόνο στη διαμόρφωση της κοινής αμυντικής πολιτικής της Ευρώπης, αλλά, σιγά - σιγά, και στην ίδια την κοινή εξωτερική της πολιτική. Και όλα αυτά, την στιγμή κατά την οποία, η Τουρκία, όχι μόνο δεν αξιοποίησε το διάστημα που μεσολάβησε για οιαδήποτε ανταπόκριση καλής θέλησης, αλλά αντιθέτως, απέδειξε ότι δεν εννοεί να αλλάξει την επιθετική συμπεριφορά της. Τα γεγονότα στα Στροβίλια, οι προκλήσεις στο πλαίσιο της τελευταίας νατοϊκής άσκησης, οι παραβιάσεις και οι παραβάσεις των τουρκικών μαχητικών στην Κύπρο και το Αιγαίο, αποτελούν τη μοναδική δική της απάντηση.

Είναι προφανές, λοιπόν, ότι η πολιτική των μονομερών υποχωρήσεων δικαιώνει, ενισχύει και τελικά, αποθρασύνει τους εξτρεμιστές της Άγκυρας. Η εμπειρία του παρελθόντος πρέπει, επιτέλους, να διδάξει. Η σημερινή απόλυτη ομοφωνία των κέντρων αποφάσεων της Άγκυρας δεν επιτρέπει αμφιβολίες. Οι προσδοκίες που καλλιέργησε η ελληνική Κυβέρνηση μετά το Ελσίνκι, διαψεύστηκαν, στο σύνολό τους.

Έφτασε τώρα η Τουρκία, με 35.000 στρατό κατοχής στην Κύπρο, να παριστάνει το διαιτητή στο Κυπριακό. Και αυτό δύο πράγματα σημαίνει: Πρώτον, με δική μας ευθύνη, έπαυσε να θεωρείται υπόλογος για την εισβολή και τη συνεχιζόμενη κατοχή. Δεύτερον, με δική μας και πάλι ευθύνη, αναβαθμίστηκε ο ρόλος του ψευδοκράτους, το οποίο, σύμφωνα με τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας είναι παράνομο και ανυπόστατο.

Όταν, λοιπόν, η Τουρκία κατέχει βίαια, περίπου τη μισή Κύπρο, δεν μπορεί ούτε να παριστάνει ούτε να αναγνωρίζεται από οποιαδήποτε ελληνική Κυβέρνηση ως διαιτητής. Η Τουρκία είναι αποκλειστικά υπεύθυνη για το δράμα της Κύπρου και το συνεχιζόμενο αδιέξοδο. Είναι, άλλωστε καλώς γνωστό σε όλους ότι ο Ραούφ Ντενκτάς καθοδηγείται από την Άγκυρα. Στηρίζει την πολιτική παρουσία του και τη διοίκηση των κατεχομένων κυπριακών εδαφών στις τουρκικές δυνάμεις εισβολής. Η έναρξη του τελευταίου κύκλου των διακοινοτικών συνομιλιών αποφασίστηκε από το Εθνικό Συμβούλιο της Άγκυρας. Το κλειδί για τη συνέχιση του διαλόγου και προπάντων για την ευόδωσή του, βρίσκεται στην τουρκική πρωτεύουσα. Δεν μπορεί, λοιπόν, να αγνοείται η πραγματικότητα.

Είναι επιτέλους καιρός να αποσαφηνίσουμε τη στάση μας και να στείλουμε καθαρά μηνύματα σε κάθε κατεύθυνση. Να συνδιαμορφώσουμε μία εθνική στρατηγική για τον Ελληνισμό. Και να σταθούμε σταθερά στην ίδια θέση, όλοι μαζί. Από τη συνέπεια και την αποφασιστικότητα που θα επιδείξουμε, θα κριθεί η αξιοπιστία των μηνυμάτων μας προς την Τουρκία και τους τρίτους. Και αυτό είναι πολύ σημαντικό.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι όσο λιγότερο πειστικά είναι τα μηνύματά μας, τόσο περισσότερο θα αυξάνονται οι πιέσεις στην ελληνική πλευρά. Οι μονομερείς υποχωρήσεις εκλαμβάνονται από τα εξτρεμιστικά στοιχεία της Άγκυρας ως δικαίωση της στρατηγικής και της αδιαλλαξίας τους. Ενισχύουν τη θέση τους στο εσωτερικό της γείτονος. Οι δημόσιες τοποθετήσεις από τον πολιτικό κόσμο της Ελλάδας και ιδίως από τον ίδιο τον πρωθυπουργό - που υποδεικνύουν

υποχωρητικότητα, περιορίζουν τη δυνατότητα διπλωματικών ελιγμών και αποδυναμώνουν τη διαπραγματευτική θέση της Κυπριακής Κυβέρνησης. Πλήττουν όχι μόνο την εθνική υπόθεση της Κύπρου, αλλά και το σύνολο των δικαίων και των δικαιωμάτων μας. Εμφανίζουν ως ασθενή τομέα την ελληνική πλευρά και επικεντρώνουν εναντίον μας τις διεθνείς πιέσεις, με αποτέλεσμα συνεχείς μονομερείς αναδιπλώσεις και υποχωρήσεις. Και εμείς το λέμε ξεκάθαρα: Εάν ο ελληνισμός υποχωρήσει στην Κύπρο, τότε θα υποχωρήσουμε παντού: Από το Αιγαίο έως τη Θράκη. Όσα συμβαίνουν εδώ επηρεάζουν την τύχη και το μέλλον όλων μας. Ο ελληνισμός χρειάζεται μια ενιαία εθνική στρατηγική. Χρειαζόμαστε σθεναρή στάση και ξεκάθαρη φωνή.

Παράλληλα, βέβαια, είναι αυτονόητο, ότι από τη στιγμή που η κυπριακή Κυβέρνηση σηκώνει το βάρος των διακοινοτικών συνομιλιών, είναι υποχρέωση ολόκληρου του Ελληνισμού, να στηρίζουμε την προσπάθειά της. Είναι χρέος μας να ενισχύουμε τη θέση και τη διαπραγματευτική ικανότητά της. Υποχρεούμαστε να ανταλλάσσουμε απόψεις και ιδέες, για το σύνολο των δεδομένων και των προοπτικών που διαγράφονται. Δεν επιτρέπεται, όμως, να ασκούμε πίεση για υποχωρήσεις, όπως έγινε πρόσφατα από τον Πρωθυπουργό της Ελλάδας. Γιατί αυτό αποδυναμώνει την διαπραγματευτική ικανότητα του Κύπριου Προέδρου. Ταυτόχρονα, όμως, υποχρεούμαστε να αναδεικνύουμε διαρκώς την πραγματική διάσταση του Κυπριακού, που βρίσκεται στην εισβολή και τη συνεχιζόμενη κατοχή, ώστε να θέτουμε, τόσο την Τουρκία, όσο και τη διεθνή Κοινότητα, ενώπιον των ευθυνών τους. Και η ευθύνη αυτή ανήκει στην Ελλάδα, την Κυβέρνηση και τον πολιτικό κόσμο της. Ανήκει σ' ολόκληρο τον Ελληνισμό. Πρέπει, λοιπόν, να έχουμε στρατηγική και ξεκάθαρη φωνή.

Υπάρχει άβυσσος ανάμεσα σε έναν έντιμο διάλογο και την παράδοση άνευ όρων στον εισβολέα. Συμφωνούμε με τους χειρισμούς της κυπριακής ηγεσίας, αλλά επιμένουμε ότι η Αθήνα υποχρεούται να ενισχύει και όχι να αποδυναμώνει τη διαπραγματευτική θέση του Κυπρίου προέδρου.

Υπάρχει άβυσσος ανάμεσα σε Ομοσπονδία και Συνομοσπονδία. Δεν επιτρέπεται να καταστήσουμε την Τουρκία αποκλειστικό κυρίαρχο στο Βορρά και ισότιμο συνεταίρο στο Νότο. Μια τέτοια εξέλιξη μπορεί να λύσει ένα πρόβλημα και να δημιουργήσει πολύ περισσότερα.

Υπάρχει άβυσσος ανάμεσα στην αναγνώριση των δικαιωμάτων των Τουρκοκυπρίων και την παράδοση της Κύπρου και στην Άγκυρα. Ο Αττίλας, οι έποικοι και οι εξτρεμιστές της Άγκυρας, παραβιάζουν κατάφορα τα πολιτικά και ανθρώπινα δικαιώματα όλων των κατοίκων του νησιού, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων.

Υπάρχει άβυσσος ανάμεσα σε μια συνθηκολόγηση και σε μια έντιμη λύση. Δεν μπορούμε να νομιμοποιήσουμε τα τετελεσμένα της εισβολής. Απαιτούμε σεβασμό των Αρχών του Διεθνούς Δικαίου.

Υπάρχει άβυσσος ανάμεσα στην καλοδεχούμενη και καλοπροαίρετη συμβολή των τρίτων στην εξεύρεση λύσης και την επιβολή "λύσεων" εξευτελιστικών με ωμούς εκβιασμούς που υπονομεύουν το μέλλον του Ελληνισμού στην Ανατολική Μεσόγειο. Υπάρχουν αποφάσεις της

Γ. Σ. του ΟΗΕ και ψηφίσματα του Σ.Α. Υπάρχει το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Απαιτούμε σεβασμό στη διεθνή νομιμότητα.

Υπάρχει άβυσσος ανάμεσα στην επίδειξη ενδιαφέροντος για τη λύση του Κυπριακού και την αναγόρευση της επίλυσής του σε όρο για την ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε.

Φίλες και φίλοι,

Έχουμε επανειλημμένα τονίσει ότι στη φάση αυτή, προέχει η ενταξιακή πορεία της Κύπρου. Η συνεχιζόμενη κατοχή δεν μπορεί να αποτελεί λόγο καθυστέρησης, αφού η Κύπρος πληροί, περισσότερο από τις υπόλοιπες υποψήφιες χώρες, τα κριτήρια της Κοπεγχάγης. Δεν μπορεί η Ενωμένη Ευρώπη να αρνηθεί την ένταξη της Κύπρου, με το επιχείρημα ότι συνεχίζεται η κατοχή μέρους του νησιού από μία τρίτη χώρα. Δεν μπορεί με μια τέτοια θέση, η Ενωμένη Ευρώπη να αναγνωρίσει εμπράκτως, δικαίωμα βέτο σε μία τρίτη - και μάλιστα κατοχική - δύναμη (την Τουρκία). Δεν μπορεί να επιβραβεύσει η Ευρώπη, μ' ένα τέτοιο τρόπο, την άρνηση της γείτονος να σεβαστεί το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Δεν μπορεί να δικαιώνει την επιμονή της Τουρκίας στα τετελεσμένα της βίας. Δεν μπορεί να στερεώνει ακόμη περισσότερο την επιμονή της να συμπεριφέρεται ως κατακτητής. Θα επέφερε, άλλωστε, σοβαρό πλήγμα στην αξιοπιστία της, αφού η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση, ανέλαβε ρητή και ομόφωνη δέσμευση για την ένταξη της Κύπρου, την οποία έθεσε μάλιστα στην πρώτη θέση των υποψήφιων χωρών.

Δεν πρόκειται, λοιπόν, να δεχτούμε αθέτηση των αποφάσεών της Ε.Ε. και περιφρόνηση των αρχών της για χάρη οiwνδήποτε σκοπιμοτήτων. Απ' τη στιγμή που έχει προτεραιότητα ένταξης, απ' τη στιγμή που ανταποκρίνεται στο Ευρωπαϊκό κεκτημένο, απ' τη στιγμή που πληροί όλους τους όρους και τις προϋποθέσεις ένταξης, η Κύπρος θα ενταχθεί.

Ρητές και ομόφωνες αποφάσεις κορυφής αποσυνδέουν την ενταξιακή πορεία της Κύπρου από την επίλυση του πολιτικού προβλήματος. Κι αυτό είναι δεδομένο. Είναι κεκτημένο. Είναι αδιαπραγμάτευτο. Η Κύπρος θα ενταχθεί μαζί με τα κράτη του λεγόμενου πρώτου κύματος. Διεύρυνση χωρίς την Κύπρο δεν πρόκειται να δεχθούμε. Διεύρυνση χωρίς την Κύπρο - απλά και ξεκάθαρα - δεν πρόκειται να γίνει. Δικαίωμα βέτο δεν αναγνωρίζουμε σε κανένα κράτος μη μέλος της Ευρώπης. Δεν μπορεί ο Αττίλας, επιμένοντας στα τετελεσμένα της βίας, να μπλοκάρει τις αποφάσεις για τη διεύρυνση της Ευρώπης.

Η θέση αυτή είναι καθαρή και κρυστάλλινη, τίμια, σοβαρή και υπεύθυνη. Και η θέση αυτή, πρέπει να διατυπώνεται, να τονίζεται και να επαναλαμβάνεται από όλους τους Έλληνες.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση υποχρεούται να ασκεί πίεση στην Τουρκία για την αποκατάσταση της διεθνούς νομιμότητας, τον τερματισμό της κατοχής ξένων εδαφών, το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Εμείς παίρνουμε ξεκάθαρη θέση υπέρ της αποκατάστασης των δικαιωμάτων ολοκλήρου του Κυπριακού πληθυσμού. Υποχρεούται η Ευρωπαϊκή Ένωση να ενδιαφερθεί και να δράσει αποτελεσματικά για να πέσει το τείχος του αίσχους που διχοτομεί τα

κυπριακά εοαφη. βεραιως, θελουμε η Τουρκια να εξευρωπαισθει. βεραιως, στηριζουμε τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της γείτονος. Πρέπει όμως να το θέλει και η Τουρκία. Και δεν υπάρχουν ως τώρα, από την πλευρά της ενδείξεις για ένα ουσιαστικό ευρωπαϊκό προσανατολισμό.

Η Τουρκία δεν αναλαμβάνει συγκεκριμένες δεσμεύσεις, για την επίλυση του Κυπριακού και για την εξομάλυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων. Η πολιτική του κατευνασμού δεν απέδωσε. Είναι λάθος να τροφοδοτούνται προσδοκίες στην άλλη πλευρά. Πολύ περισσότερο, είναι λάθος να συνεχίζεται η βήμα προς βήμα διολίσθηση στις τουρκικές θέσεις.

Η εξομάλυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων δεν μπορεί να προχωρήσει χωρίς βιώσιμη και ευρωπαϊκή λύση του κυπριακού. Κανένας δεν πρέπει να ξεχνά, αλλ' ούτε και να προσποιείται πως τάχατες δεν καταλαβαίνει ότι η πραγματική βούληση της Άγκυρας, η πραγματική διάθεσή της απέναντι στον ελληνισμό, εδώ, στην Κύπρο, φανερώνεται. Το Κυπριακό αποτελεί, εκ των πραγμάτων, πρόκριμα στη βελτίωση των ελληνοτουρκικών σχέσεων. Μια δίκαιη λύση αποτελεί αντικειμενική προϋπόθεση για την ανάπτυξη σχέσεων συνεργασίας και καλής γειτονίας μεταξύ των δύο λαών. Και αυτό πρέπει να είναι σαφές. Εμείς θέλουμε τη συνεργασία, με όλους τους γείτονές μας. Εμείς προτάσσουμε την ειρήνη. Πρέπει όμως να το θέλει και η άλλη πλευρά. Και αυτό είναι το ζητούμενο.

Ο Ελληνισμός πρέπει να αποκτήσει ενιαία, μακρόπνοη και σαφή στρατηγική, γεγονός που δεν συμβαίνει σήμερα. Οι αναδιπλώσεις και οι ερασιτεχνικοί χειρισμοί, δεν επιτρέπουν ουσιαστικά βήματα προόδου. Δεν οδηγούν σε λύση, αλλά σε μετάθεση των προβλημάτων. Η Ελλάδα υποχρεούται να στηρίξει μ' όλες τις δυνάμεις της την ενταξιακή πορεία της Κύπρου. Υποχρεούται, ταυτόχρονα, να ενισχύσει το αίσθημα ασφάλειας της Κυπριακής Δημοκρατίας. Δεν μπορεί από τη μια τα κατοχικά στρατεύματα να παραμένουν ανενόχλητα για ένα τέταρτο του αιώνα και από την άλλη να αμφισβητείται το δικαίωμα άμυνας της Κύπρου. Η στρατηγική του ελληνισμού, σε ό,τι αφορά την εθνική υπόθεση της Κύπρου, δεν μπορεί παρά να αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα μιας ενιαίας εθνικής στρατηγικής. Και η στρατηγική αυτή πρέπει να έχει συγκεκριμένα στοιχεία και χαρακτηριστικά.

Πρέπει, πρώτ απ' όλα, να είναι μακροπρόθεσμη. Με συγκεκριμένο τελικό σκοπό, με καλά προγραμματισμένες πρωτοβουλίες, κινήσεις, με τακτικούς ελιγμούς και συμμαχίες.

Πρέπει να είναι συνολική. Με συντονισμό όλων των επιμέρους διαστάσεων της εθνικής μας δραστηριοποίησης. Η διπλωματική διάσταση πρέπει να συντονίζεται αρμονικά με τη στρατιωτική, την οικονομική, την επικοινωνιακή. Πρέπει να αξιοποιήσουμε, στο μέγιστο βαθμό και όλες τις δυνατότητες που μας προσφέρει - παρά τις δυσκολίες που όλοι γνωρίζουμε - το Διεθνές Δίκαιο (το είδαμε την υπόθεση Λοϊζίδου).

Πρέπει να είναι ενιαία. Με συνεχή διαβούλευση, ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις της Κύπρου, πράγμα που γίνεται, αλλά και ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις της Ελλάδας, πράγμα που δεν γίνεται. Απαιτείται προπάντων απόλυτος συντονισμός ανάμεσα στην Αθήνα και τη Λευκωσία.

Πρέπει να είναι εοαθή συλλογική. Με συγκεκριμένη δράση, που συνάγει την δράση των μελών και

Γρέπει να είναι υφασ σχεδιασμενη. με συνεκτικη, σιλαση, του συνολου των υεουμενων και των διαγραφόμενων προοπτικών, του συνόλου των δυνάμεων και των παραγόντων που συνδιαμορφώνουν την πορεία των εξελίξεων. Με σύνθεση όλων των διαφορετικών εκτιμήσεων. Με αξιοποίηση κάθε άποψης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Πρέπει, τέλος, να είναι βασισμένη στο ενιαίο του ελληνισμού. Η μοίρα της Κύπρου είναι συνδεδεμένη με την πορεία της Ελλάδας, η Ανατ. Μεσόγειος με το Αιγαίο, ο ελληνισμός της Κύπρου με το σύνολο του Ελληνισμού. Αυτό ποτέ να μην το ξεχνούμε.

Φίλες και φίλοι,

Οι δεσμοί μεταξύ Ελλάδας και Κύπρου, πρέπει να αναπτυχθούν ακόμα περισσότερο, σε όλους τους τομείς: Από τη διευκόλυνση της επικοινωνίας μέχρι την άμυνα, μπορούν και πρέπει να γίνουν ακόμα πολλά. Η κοινή πορεία τους εναρμονίζεται τώρα στο δρόμο προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μαζί θα προχωρήσουμε. Με αίσθημα ανάληψης και όχι μετάθεση ευθύνης. Με ένταση και όχι χαλάρωση των προσπαθειών μας.

Σας ευχαριστώ.